

בעזרת השם יתברך

ספר
**אכילת בשר
הלכה למעשה**

חלק א'

יצא לאור על ידי
"וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות"
בנשיאות הנאון הצדיק מהאלמין שליט"א

יצא לאור על ידי
הוצאת אמונה

הוצאה שביעית

שנת תשמ"ט פה ברוקלין נוא יארק

קונטרס
אכילת בשר
הלכה למעשה
 חלק א'

הקדמה

א. במבט ראשון חלק מן הקוראים בודאי יתמהו, איך זה שהולכים לכתוב על מצב השחיטה בארצות הברית? כל אחד חושב לעצמו, שבודאי בקבוץ יראים כל כך גדול כפי שיש בניו יורק עם רבנים מובהקים שוחטים המוחזקים ליראי השם, הלא גם בבית בעבר באירופה לא זכינו לשוחטים כאלו, במיוחד כשמתהלכות שמועות שבשנים האחרונות מצב השחיטה משתפר, ואם כן לעת עתה הכל נראה טוב ובסדר, אז לשם מה צריך לעשות רעש והמולה ולגלות פצעים ישנים.

ב. דוקא בשל כך, אנו חייבים להעיר את תשומת לב הצבור, שהמצב שונה בתכלית לא רק שהמצב לא השתנה רק אדרבא, במשך הזמן הכל הולך ומחמיר בשטח פרוץ זה של השחיטה.

ג. אל תשכחו רבותי! שהעצם המרכזי, היסודי, של כל מערכת הכשרות זו השחיטה, כל מיני מכשולים של כשרות בכללות, אצל המוצרים הרגילים אין כלל להשוותם מבחינת החומרא לשחיטה, היכן שיכולות להיות חס ושלום נבילות וטריפות במלוא מובן המלה.

ד. כידוע איסור אכילת נבילות וטריפות הוא מהאיסורים החמורים ביותר, שכל הקיום של כלל ישראל תלוי בו, כפי שהאדמו"ר הקדוש מצאנו זי"ע העיד בספרו שאלות ותשובות דברי חיים סימן ז' (ראה מדור שמע בני).

ה. גם ידועים דברות קדשו של ר' הלל קאלאמייער זצ"ל (בית הלל, סימן מ"ח אות ט') וז"ל:

שתדעו שהעבירה של נבילות וטריפות מאוד חמור הרבה יותר מעבירות אחרות וכו', והחכמים אומרים שהעון שבנים מתים על ידי מחלות רחמנא ליצלן באים בגלל זה שאוכלים מאכלות אסורות, ולכן תרחמו על ילדיכם ואל תאבדו אותם חס ושלום וכו' עד כאן לשונו הקדוש.

ה אכילת בשר הלכה למעשה

וכפי שידוע מובא בזוהר הקדוש (פרשת שמיני) שלאכול מאכלות אסורות זה ממש כאילו שהוא היה עובד עבודה זרה ונענשים לעולם רחמנא ליצלן, ואף פעם אין זוכים לעולם הבא וכו'.

ו. מכשולים רבים קורים בעת השחיטה, וזה קורה אפילו אצל השחיטות המהודרות ביותר, ללא הבדל איזה חוג שהוא, גם בשחיטת גסות וגם בשחיטת עופות, אל תנסה לרמות את עצמך שאין הכוונה לשחיטה שלך!

ז) השוחטים צריכים לדעת שהם עוסקים במלאכת קודש וצריכים לרעוד שחלילה לא יצא מכשול מתחת ידם, ולא להאכיל מאכלות טריפות לישראל אפילו בשוגג, שהוא חטא ועון פלילי, ובעוונותינו הרבים השוחטים הפכו להיות מכונות, ועובדים על פי ציוויו של הבעל הבית, הוא מאבד את ההרגש ועוסק בעבודת הקודש, הם הופכים לפועלים פשוטים המשועבדים בגוף ונפש לבעל השור (ראה מדור מזון בהלכה), הבעל הבית הוא זה שמחלק הוראות עבודה, ובמשך הזמן השוחט הופך להיות כל כך מורגל בקלקולים עד שהוא עושה זאת בלב

שלם ובנפש חפצה, לא מאלצים אותו לעשות זאת, הוא מחפש להרויח כמה דולר נוספים.

ח. השוחט הופך להיות מכונה הוא חייב להוציא מתחת ידו כמות גדולה, ואם לא יספיק, פרנסתו חלילה מוטלת בסכנה, הבעל הבית מאיים עליו שהוא יפסיד את משרתו, ולכן הוא עושה כל מאמץ להספיק יותר.

המעביד של השוחט אינו הקהילה (כפי שהיה בבית באירופה), אלא בעל בית המשחטה המתייחס לשוחט כפי שהוא מתייחס לעובד פשוט, הוא קשור לעבודה בכל נפשו ומאודו, הגורם לתוצאות חמורות כפי שנציין להלן.

ט. בשנים האחרונים שמענו מכל מיני מקומות דברי התעוררות וזעקה שיעשו משהו נגד ההפקרות השוררת בשטח זה, אך חוץ מהבטחות דברים של ממש לא נעשו, פעם אחת לאחר סערה שלחו רבנים שיבדקו את השחיטה, והם חזרו משם מרוצים, אך לאחר שתקראו את המדריך הנוכחי בעיון, תווכחו שנסיעתם של הרבנים בשחיטות הגדולות, עשוי אך ורק בשביל להשקיט את הרוחות, כי אי אפשר לשפוט ולהכריע מביקור חטוף.

י. היות ולצבור הרחב לא ידוע מה קורה בשטח שחיטת הבשר שאנו אוכלים, מצאנו לנחוץ וראינו לעצמנו חובה לפרט את המצב בפרטות, דבר שהיו חייבים כבר לעשות מזמן, אך לא נעשה עד היום.

יא. דור הולך ודור בא, היהודים מאירופה זוכרים עוד איך נראתה בעבר השחיטה, אבל הדור הצעיר אינו יודע דבר, לכן הקדשנו את זמננו ומרצנו (ומסירות נפש כידוע ודי"ל) לחקור את הדבר עד הסוף.

יב. אנו מבינים שהדו"ח שלנו לא יוסיף כבוד, הסוחרים בצעדיהם הטרוריסטיים לא יישבו בחיבוק ידים (כידוע). כשרב כלשהו רק מזכיר את הדבר הקטן ביותר בענין המכשולים בשחיטה משתיקים אותו במהירות, בדרכים לא כשרות ולא יהודיות, לכן כמעט ולא שומעים על הנעשה במשחטות. **געוואלד!! יהודים יקרים אל תתנו שירמו אתכם, שומו שמים!!**

אנו לא שמים עוד לב שכאן בארצות הברית מפטמים יהודים בנבילות וטריפות, הכלל ישראל יורד לטמיון רחמנא ליצלן, זה קורה בגלל שגדולי ישראל שותקים בשל

העובדה שהם סובלים מטרור מכמה בעלי בתים שכוונתם רק מסחר.

יג. בוודאי אין צורך להאשים את הרבנים, אלו יודעים ומכירים את השחיטה ושותקים, הם חוששים לחייהם, במיוחד כשמתמשים בכח של תעמולה של מספר קהילות, לכן הם חוששים ואינם פותחים את פיהם.

יד. כל זה עדיין אינה סיבה מספקת בכדי שהצבור יבין ויסכים לכך, הוא אינו חייב להיכשל במאכלות אסורות, הצבור טוען תמיד הפקרות אסור שיישתק, אם באמת יש שם אי סדר, חייבים לחשוף את האמת.

טו. אנו חיים כיום בדור של תושך ואפילה שכל אחד קופץ בראש, כל מי שרוצה לעשות מסחר בנפשות אף אחד אינו מפריע לו, אדרבא הוא מקבל עוד חיזוק ועידוד מאנשים מסויימים שמקבלים בשביל זה "כסף חלוקה" האוכלים חלק כחלק בכדי לעזור לאינטרסים שלהם, לו היינו כותבים כל דבר בפרטות בכל הנעשה בתחום הכשרות, הייתם מזדעזעים, היה מוכח שאין עוד מורא שמים לרבות אצל תלמידי חכמים.

הגדולים והמנהיגים אין להם את הכוח לעמוד מול כל אלו, שרק ברחמי וחסדי השם לאחר כל כך הרבה צרות הכלל ישראל עדיין לא נכנע מבחינה פיזית ומוראלית.

טז. בעניני כשרות הדבר חמור בהרבה מאיסורים אחרים, כפי שהשלי"ה הקדוש כותב שהגוף שמתפטם במאכלות אסורות נהפך ממש לדבר טמא.

כך גם מובא באגרות הרמב"ם שמאכלות אסורות גורם שהדבר מביא למינות וכפירה ר"ל, ההשקפות נהפכות.

יז. אנו רואים בעוונותינו הרבים איך שהדור הצעיר גודל בעזות וחציפות דבר הנראה כלא מובן ולא מתקבל, הפרי חדש כותב (יו"ד סימן פ"א) שמאכלות אסורות הוא הגורם לעזות לחציפות, והגם שהמוסד וההורים משתדלים לתת את החינוך הטוב ביותר הם אינם רואים פירות מאמצייהם.

חי. גם עוררו אותנו גדולים וטובים כשטענו ושאלו מדוע אנו שותקים בענין ההפקרות בשטח השחיטה שהוא השורש פורה ראש ולענה בכל עניני הכשרות, היתכן? על כן הגענו למסקנה שאכן הטענה צודקת וחייבים לעשות בענין.

יט. בזמן האחרון התרבו אסונות רחמנא ליצלן גם ברוחניות וגם בגשמיות, תסמרנה שערות הראש, הנסתרות לשם אלקינו מה הגורם לכך יכול להיות, אבל הנגלות לנו ולבנינו כשאנו מתבוננים ומגיעים למסקנה שהכל קורה בשל המאכלות אסורות, כפי שכבר העידו גאונים וצדיקים הנ"ל.

כ. בעזר השם אנו מקוים שדו"ח זה יביא לתיקונים במצב השחיטה ואסור לאפשר למצב זה להימשך.

דו"ח זה הוא רק הראשון בסדרה, אנו נמשיך ונדפיס אותן עד שכל הדרוש תיקון יתוקן, אנו נגלה תמיד יותר ויותר, אנו לא נבהלים מטרור ואיומים, החומר שבידינו מלאים בקונטרסים, דוחו"ת, סודות, גביית עדויות, טייפים, וכן אינפורמציה רבה שאספנו בתחום זה (שכולם נמצאים בכספת סיף בבנק).

כא. לאחר שנה של ישיבות, אסיפות, דיונים עם ארגוני ההשגחה הגדולים ביותר בארצות הברית, הצלחנו שהורידו את ההכשר ממשחטה לשחיטת גסות "חלק" (זה לא יאומן מה שקורה שם בשחיטה), וכן יוסיף השם הלאה.

יא אכילת בשר הלכה למעשה

כב. אנו מקוים שדו"ח זה יביא קידוש השם או תיקון גדול בענייני שחיטה ופועל השם בידינו תרצה, שיתרבה אצלנו קדושה וטהרה ושיתרומם אצלנו קרן התורה וישראל עד ביאת גואל צדק ומלכינו בראשנו במהרה דידן ברוב רחמיו וחסדיו אמן.

פרק א'

שחיטת גסות בארצות הברית

אנו פותחים בסדרת דיווחים על הנעשה בתוצרת הבשר בארצות הברית, הדו"ח הוא במבט כללי על הנעשה בשטח זה בכללות, זה עדיין לא דו"ח על הנעשה במשחטה מקומית מסויימת.

שחיטה בעבר

א. שוחט: בכל הדורות עד לזמן האחרון האומנות של השחיטה היתה מלאכת שמים כשכל אחד התייחס אל המקצוע בכבוד, התייחסו לשחיטה ברגשות מיוחדים בזהירות ובייחודיות, כשהנתון העיקרי למקצוע זה, היה יראת שמים (שזה היה העיקר) ורק לאחר מכן היו צריכים לדעת טוב את הלכות שחיטה, ולהיות אומן במלאכה זו (רבינו יונה בספר שערי תשובה).

השוחט קיבל את שכרו מהקהילה, ולא היה תלוי בבעל הבית, לא איפשרו לקצב לעמוד מעל ראשו של השוחט בעת בדיקת הריאה ולא איפשרו לקצב לזרז את השוחט, כי השחיטה היתה איטית אפילו אצל השחיטות הקלות ביותר (עיין בשאלות

אכילת בשר הלכה למעשה יג

ותשובות שו"מ מהד"ק ח"ב סימן מ"ח
ובטטו"ד סימן ק"ז ודע"ת ס"ק ע"א).

ב. מעשה השחיטה: היו מניחים את
הבהמה על הריצפה כשגרונה למעלה,
העוזרים היו קושרים את ארבעת הרגלים
שהבהמה לא תוכל להתנגד ברגלה, השוחט
היה שוחט מלמעלה למטה ולא מלמטה
למעלה, לאחר מכן הוא היה בודק בידיו
ובעיניו אם הוא שחט את רוב הסימנים
(העברת יד).

ג. קיימת תקנה קדומה, ששוחט ככל
שיהיה ירא שמים ביותר שלא ישחוט אם
הוא לבדו ואין אחר שיבדוק את סכיניו, את
זה קבלו כתקנה קבועה. (עיין מדור מזון
בהלכה).

ד. השוחט היה חייב להביא את הסכין
לרב לכל הפחות פעם בחודש, וזאת חוץ ממה
שהרב היה מגיע מדי פעם לשחיטה ושם היה
בודק את הסכינים וכו' (עיין שאלות
ותשובות חת"ס חיור"ד סימן י"ג).

ה. גם כל יהודי יכול לראות מקרוב את כל
תהליך השחיטה והבדיקה ללא כל מפריע,
אברכים ובחורים שלמדו הלכות טריפות היו

בשמחה מאפשרים להם להיכנס למקום
והראו להם את הכל.

בדיקת פנים

השוחט או בודק אחר היה מכניס לאט את ידו לגוף של הבהמה והיה בודק את הריאה. הוא היה משחיל את ידו בין הריאות בצידי הבהמה, הוא חייב היה לעשות זאת באיטיות בכדי לבדוק אם הריאה טובה, ובכדי לוודאות שאכן אין סירכה וכן שאלות אחרות שהשוחט רואה בעת הבדיקה לדוגמא (צמקה) וכו'.

אם הבודק מכניס את ידו במהירות אז סביר להניח שהוא מפריד את הריאות של הבהמה, והדבר גורם שהסירכה נקרעת והוא לא יכול להבחין בה כלל, אם היא לא חזקה מדי, קורא לעתים קרובות שהסירכה מאוד חלשה - פחותה - ובדחיפה קטנה הסירכה נפרדת ונקרעת, ולכן יש לבדוק במתינות ובישוב הדעת, אחת התכונות החשובות ביותר של הבודק הוא שיהיה מומחה להרגיש בידו, וזאת חוץ לידיעות ובקיאות בדיני בדיקת הריאה, הבדיקה הזו נקראת בדיקת פנים, כי בודקים את הריאות בתוך הבהמה.

ו. אם הבודק חש בסירכה בתוך הריאה הוא חייב להשאירה כשמסביבה שומן (שפירוש הדבר שאסור לו לקרוע את הסירכה לבדה, כי הוא חייב לראותה כולה בחוץ, ולכן הוא חייב להורידה יחד עם השומן מסביב לסירכה) שבכדי שכשיוציא את הריאה שלא יקרע את הסירכה, אם קורעים סתם את הסירכה ולא מורידים זאת יחד עם השומן קשה אחר כך למצוא את הסירכה ואי אפשר עוד לבדוק את הריאה ובהמה זו על פי ההלכה טריפה.

ז. בכל הריכוזים האורטודוקסים עשו תמיד בדיקה אפילו אם לא חשו כלום בעת בדיקת הפנים, היו מנפחים את הריאות ובודקים אותם - בדיקת חוץ.

כשהבודק משחיל את ידו לבדוק אסור לו לחשוב על נושאים אחרים, הוא מוכרח להתרכז רק על ההרגשה לחוש מה שנעשה בתוך הבהמה.

בדיקת חוץ

א. הוציאו את הריאות של הבהמה ובדקו, הסתכלו על כל הריאה מכל צדדיה, בדקו האם הסירכה תולה או דבוקה, בדקו את הבועות, וכן את כל חלקי הריאה.

ב. לאחר מכן היו מנפחים את הריאה (לראות אם אין בה חורים), והיו מורידים ממנה את הסירכה. במקומות הללו היכן שהיתה סירכה נאלצו לשפוך שם מים, בכדי לבדוק אם הסירכה עם חור או לא, אם יש במקום חור הרי שבאותו מקום יהיו אבעבועות, והמים מבצבצים.

הכל נעשה במתינות, ישוב הדעת וזהירות מירבית.

ג. הבודקים היו יראים ושלמים, חרדים לדבר השם, הם קיבלו את משכורתם מהקהילה, כשהיתה שאלה היו שואלים את המו"ץ, ראב"ד, או את רב העיר שהיה אחראי על כל מהלך השחיטה.

ד. לא היו צריכים ללכת לחפש את כל החלקים שהיו שייכים לאותה בהמה, כי בהמה אחרת לא היתה נפתחת בטרם שסיימו את הבדיקות של הבהמה הקודמת, לא היו צריכים תכניות מיוחדות של מספר חלקים על כל חלק של הבהמה.

